

Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550, Nr 95, poz. 1041, Nr 119, poz. 1251 i Nr 122, poz. 1315 oraz z 2001 r. Nr 45, poz. 497, Nr 46, poz. 499, Nr 88, poz. 961, Nr 98, poz. 1070, Nr 100, poz. 1082, Nr 102, poz. 1116, Nr 125, poz. 1368 i Nr 145, poz. 1623) po art. 76 dodaje się art. 76a w brzmieniu:

„Art. 76a. Dotacja celowa może być udzielona przedsiębiorcy albo przedsiębiorcy i gminie, w przypadku dokonywania przez przedsiębiorcę nowej inwestycji, na zasadach określonych w przepisach o finansowym wspieraniu inwestycji.”

Art. 17. W ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz.U. Nr 60, poz. 704 i z 2001 r. Nr 125, poz. 1363) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 27 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ nadzorujący ogłasza na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów informacje o przedłożeniu przez organ udzielający pomocy projektu decyzji albo umowy niezwłocznie po ich otrzymaniu.”;

2) w art. 30:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stanowisko organu nadzorującego dotyczące pomocy udzielanej na podstawie decyzji albo umowy wyrażone w opinii podlega ogłoszeniu na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.”,

b) skreśla się ust. 3.

Art. 18. 1. W 2002 r. wnioski o udzielenie wsparcia finansowego nowej inwestycji składa się do ministra właściwego do spraw gospodarki w terminie miesiąca, począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie dwóch miesięcy od dnia wejścia ustawy w życie, oraz w terminie od dnia 1 października 2002 r. do dnia 31 października 2002 r.

2. Wnioski o udzielenie wsparcia finansowego nowej inwestycji złożone w miesiącu kalendarzowym następującym po upływie dwóch miesięcy od dnia wejścia ustawy w życie są rozpatrywane przez ministra właściwego do spraw gospodarki do ostatniego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po upływie czterech miesięcy od dnia wejścia ustawy w życie.

Art. 19. Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

364

USTAWA

z dnia 20 marca 2002 r.

o zmianie ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej.

Art. 1. W ustawie z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2001 r. Nr 13, poz. 123) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku gdy statut instytucji kultury przewiduje stanowisko zastępcy dyrektora lub stanowiska zastępców dyrektora, określa on również sposób oraz tryb ich powoływania i odwoływania.”;

2) w art. 21a:

a) w ust. 2 wyraz „porozumienia” zastępuje się wyrazem „umowy”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Jednostka samorządu terytorialnego, będąca organizatorem instytucji kultury, może przekazać tę instytucję innej jednostce samorządu terytorialnego, na jej wniosek, w celu wykonywania zadań własnych w zakresie działalności kulturalnej. Przekazanie następuje w drodze umowy.

2b. Przepisy ust. 2a nie dotyczą tych instytucji kultury, które jednostka samorządu terytorialnego jest obowiązana tworzyć i prowadzić na podstawie odrębnych ustaw.”,

c) w ust. 3 po wyrazach „ust. 2” skreśla się kropkę i dodaje się wyrazy „lub 2a.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Umowa, o której mowa w ust. 2 i 2a, stanowi podstawę do wykreślenia instytucji kultury z rejestru prowadzonego przez organizatora przekazującego instytucję kultury i wpisanie do rejestru prowadzonego przez organizatora, któremu instytucja kultury została przekazana. Pracownicy przekazanej instytucji kultury stają się pracownikami samorządowej instytucji kultury tej jednostki samorządu terytorialnego, której instytucja ta została przekazana, z zachowaniem dotychczasowych warunków pracy i płacy.”;

3) w art. 21b:

a) w ust. 1 po wyrazie „rządowej” dodaje się wyrazy „lub właściwej jednostce samorządu terytorialnego”,

b) w ust. 2 po wyrazie „rządowej” dodaje się wyrazy „lub właściwa jednostka samorządu terytorialnego”;

4) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Czas pracy w instytucjach kultury

Art. 26a. Do pracowników instytucji kultury stosuje się przepisy Kodeksu pracy, z zastrzeżeniem przepisów art. 26b—26d.

Art. 26b. 1. Okres rozliczeniowy czasu pracy pracowników instytucji kultury nie może przekraczać 12 miesięcy.

2. Rozkłady czasu pracy pracowników są ustalane na okresy nie krótsze niż 2 tygodnie.

Art. 26c. 1. Jeżeli jest to uzasadnione rodzajem pracy lub jej organizacją, do pracowników instytucji kultury może być stosowany przerywany czas pracy, według z góry ustalonego rozkładu, przewidującego nie więcej niż jedną przerwę

w pracy w ciągu doby, trwającą nie dłużej niż 5 godzin.

2. Przerwa, o której mowa w ust. 1, nie jest wliczana do czasu pracy.

3. W uzasadnionych przypadkach do pracowników, o których mowa w ust. 1, można stosować równocześnie system organizacji czasu pracy określony w art. 129⁴ § 1 Kodeksu pracy.

Art. 26d. Pracownikom instytucji kultury mogą być udzielane dni wolne od pracy, wynikające z rozkładu czasu pracy w pięciodniowym tygodniu pracy, łącznie z urlopem wypoczynkowym.

Art. 26e. Do pracowników instytucji kultury nie stosuje się przepisu art. 140 § 2 zdanie pierwsze Kodeksu pracy.”

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

365

USTAWA

z dnia 20 marca 2002 r.

o przekształceniach w administracji celnej oraz o zmianie niektórych ustaw.

Art. 1. Ustawa reguluje zasady, zakres i tryb przekształceń w administracji celnej oraz określa zasady przeniesienia zadań i kompetencji znoszonych organów administracji państwowej w sprawach celnych.

Art. 2. Znosi się:

- 1) centralny organ administracji państwowej w sprawach celnych — Prezesa Głównego Urzędu Ceł,
- 2) organ administracji państwowej w sprawach celnych — dyrektora urzędu celnego.

Art. 3. Tworzy się organy administracji rządowej w sprawach celnych:

- 1) dyrektora izby celnej,
- 2) naczelnika urzędu celnego.

Art. 4. 1. Do zakresu działania dyrektorów izb celnych przechodzą dotychczasowe zadania i kompetencje Prezesa Głównego Urzędu Ceł w zakresie indywidualnych postępowań w sprawach celnych, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Dotychczasowe zadania i kompetencje Prezesa Głównego Urzędu Ceł w zakresie indywidualnych postępowań dotyczących:

1) pozwoleń na karnet TIR,

2) decyzji w sprawach ochrony praw własności intelektualnej

— przechodzą do zakresu działania dyrektora lub dyrektorów izb celnych wyznaczonych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. Dotychczasowe zadania i kompetencje Prezesa Głównego Urzędu Ceł w zakresie indywidualnych postępowań dotyczących:

1) wiążącej informacji taryfowej,

2) wiążącej informacji o pochodzeniu towarów

— przechodzą do zakresu działania ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

4. Dotychczasowe zadania i kompetencje Prezesa Głównego Urzędu Ceł, inne niż określone w ust. 1 i 2, przechodzą do zakresu działania ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 5. 1. Do zakresu działania naczelników urzędów celnych przechodzą dotychczasowe zadania i kompetencje dyrektorów urzędów celnych w zakresie indywidualnych postępowań w sprawach celnych, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.